

[Socialministeren.]

en anerkendt Arbejdsløshedskasse træffer Bestemmelse derom, ydes der til saadanne Medlemmer, der i Tidsrummet 1. December 1939—31. Marts 1940, begge Dage inklusive, har været afkontrolleret som ledige for mindst 50 Dage, en Brændselshjælp, der skal være paa 24 Kr. for Forsørgere og 16 Kr. for Ikke-Forsørgere. Arbejdsløshedskasserne har Adgang til at yde Hjælpen helt eller delvis in natura. Det vil dog af Bemærkningerne fremgaa, at i de Tilfælde, hvor det vilde være urimeligt at yde Hjælpen in natura, fordi den paagældende bor i en Ejendom med Centralvarme, kan man naturligvis ikke gøre det — dér maa Hjælpen udbetales kontant.

§ 1 indeholder endvidere Bestemmelse om, at som kontrollerede Dage kan man efter Lovens § 1 ikke henregne saadanne Dage, paa hvilke vedkommende ikke vilde være berettiget til i Henhold til Arbejdsløshedslovens §§ 11 og 17 at oppebære Understøttelse. Paragraffen indeholder dernæst Bestemmelse om, at naar samlevende Ægtefæller begge opfylder Betingelserne for at oppebære Hjælpen, kan den kun ydes til en af dem. Hvis de opfylder Betingelserne samtidig, ydes Hjælpen til den af Ægtefællerne, der yder det væsentligste Bidrag til Familiens Underhold.

Endelig bestemmer § 1, at Klager over, at der er nægtet en arbejdsløshedsforsikret Hjælp i Henhold til denne Lov, forelægges Arbejdsnævnet, hvis Afgørelse er endelig.

Jeg behøver ikke at knytte særlige Bemærkninger til Lovforslaget herudover. Enhver vil forstaa, hvor nødvendigt det er i en Tid som den, vi gennemlever, at yde en Hjælp til de arbejdsløse, der for manges Vedkommende maaske har haft det Brændsel, de normalt plejer at bruge en Vinter igennem, men som i denne Vinter ikke alene har opbrugt det Brændsel, de har købt, og derefter har maattet gøre Indkøb af meget, meget dyrere Brændsel. Vinterens Ophør synes jo foreløbig at ligge godt forude, og man kan saaledes ikke vide noget om, hvornaar der bliver Mulighed for at holde op med at fyre i Kakkelovnen.

Loven medfører ingen direkte Udgifter for Stat eller Kommuner, idet Beløbene afholdes af de Formuer, som Arbejdsløshedskasserne har opsamlet. Enkelte Kasser vil formentlig blive nødt til i den Anledning midlertidigt at forhøje deres Kontingent, men det bliver kun i meget ringe Grad. Der er ogsaa den Mulighed, at saadanne Kasser kan skaffe de Beløb, der er Tale

om, fra anden Side. Der bliver altsaa ikke nogen Regning at præsentere for det offentlige i Anledning af denne Lovs Gennemførelse.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til en velvillig og — saa vidt det er gørligt — meget hurtig Behandling i dette høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Jeg har modtaget følgende Skrivelse:

„Til Folketingets Formand.

Paa Forespørgernes Vegne trækker jeg Forespørgselen af 1. Februar 1940 til Socialministeren tilbage.

Rigsdagen den 21. Februar 1940

Alfred Jensen.“

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 211 af 20. Maj 1933 om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn og Tilsynet med private Skoler.

Valgt blev: *Hauberg, Bomholt, Albinus Jensen, A. C. Mortensen, P. Mortensen, N. P. Nielsen, Yde, Kristian Nygaard, A. M. Hansen, Arnh Jensen, Julin, Hans Pinstrup, Vesterager, A. Svensson og Gerda Mundt.*

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 153 af 13. April 1938 om Laan til Boligbyggeri m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3139; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2553).

Sagen sattes til Forhandling.

Einer-Jensen: De gældende Regler for offentlig Støtte til Boligbyggeri indeholdes i Lov Nr. 153 af 13. April 1938 om Laan til Boligbyggeri og Huslejenedsættelse for mindrebemidlede børnerige Familier og i Lov af 22. Februar 1939, hvorved denne Lov er ændret.

Loven stiller i hvert Finansaar fra 1938—39 til 1943—44 10 Mill. Kr. til Raadighed som Laan til Kommuner og Boligforeninger, heraf 5½ Mill. Kr. til Byggeriet i København, Frederiksberg og Gentofte. Laan til Kommuner kan højst udgøre 40